MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : ഇത്തരം റിപ്പയറുകൾ വർക്ഷാപ്പിലല്ലേ ചെയ്യുന്നത് ?

DR. H. PARAMESWARAN : അങ്ങനെയുള്ളതൊന്നും അവിടെ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. വലിയ യന്ത്രങ്ങൾക്കുള്ള റിപ്പയറുകളെല്ലാമാണ് അവിടെ ചെയ്യുന്നത്. ഇതു ചില്ലറ റിപ്പയറുകളാണ്. അതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ വർക്ഷാപ്പിലില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതെല്ലാം നടത്തുകയാണു്.

MR. P. S. MUHAMED : ഇത്തരം റിപ്പയറുകൾ നടത്തുവാൻ പരിചയമുള്ളവർ ഇവിടെ ഉണ്ടോ?

DR. H. PARAMESWARAN : ഉണ്ട്.

The demand was then put to vote and declared carried and the grant was made.

DEMAND—XXXVI– DEBT HEAD– ADVANCE TO THE AGRICULTURAL DEPARTMENT.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : Sir, I beg to move for a supplementary grant of Rs. 30,000 for purchasing and stocking manures for sale to cultivators.

Let me explain to the honourable members of this House the reasons why I have brought forward a supplementary demand at this juncture Honourable members are fully aware of the fact that we have been depending upon Burma for the past several decades for forty-five to fifty per cent. of our rice requirements. Now the position has altered completly on account of the international situation and on account of the fact that the war has extended to countries like Burma, Akyab, Indo-China and Siam. We are therefore now faced with the problem of making ourselves self-sufficient in the matter of our food-stuff. Government have been considering this question very seriously and as a first step towards increasing the out turn of crops, without wasting much time during the coming months, I am asking for the grant. The idea is to utilise the money to collect indigenous types of manures like oil cake, fish refuse, and ashes and stock them in certain typical regions for sale to cultivators. I can say without hesitation that by utilising this manure about twenty to twenty-five per cent. increase in the yield can be obtained. In view of the great urgency and in view of the great importance of the problem I request that the honourable members of the House not only to co-operate with me in carrying on this campaign to a successful termination, but also to accord their assent to this demand.

MR. DOMINIC JOSEPH: May I know the approximate cost of manufacturing one cwt. of this manure ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : That will depend upon the different crops for which the manure is required. The cost will be roughly about seven to eight rupees per acre for paddy and eight to ten rupees per acre for tapioca. This will also vary with regard to different tracts. For example, in south Travancore where much green manure is incorporated, the value of additional manure per acre will be only Rs. 5. The idea now is to make our land yield more. And this demand is to take the first step in the direction. If this attempt proves satisfactory a more comprehensive and intensive campaign will be undertaken.

MR. C. JEBAMONY NADAR : May I know whether oil cakes are not exported from Travancore?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR ; Yes. A small quantity is exported. But if we conserve and collect all these manures there will be nothing for export.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : ഈ വളം എവിടെയെങ്കിലു മരിടത്തിട്ട് വില്പന നടത്തുവാനാണോ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : അല്ല. കൃഷി ഇൻസ്പെക്ടറന്മാർ, പര സ്പരസഹായ വകുപ്പിലെ ഇൻസ്പെക്ടറന്മാർ, തഹശീൽദാരന്മാർ മുതലാ യവരുടെ അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞു അത്യാവശ്യമെന്നു തോന്നുന്ന സ്ഥലങ്ങ ളിൽ ഡിപ്പോകൾ സ്ഥാപിക്കും.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : രൊക്കം രൂപക്കു മാത്രമാണോ വിൽപ്പന നടത്തുന്നതു്, അതോ ക്രാപ്പ് ലോണായിട്ടു കൊടുക്കാൻ ഉദ്ദേ ശിക്കുന്നുണ്ടോ?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : നിവർത്തിയുള്ളിടത്തോളം രൊക്ക ത്തിനുതന്നെ കൊടുക്കാമെന്നാണു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKN : ഇപ്പോൾ പാരി ആൻറു കമ്പനി വളം കടമായി കൊടുക്കുന്നതായി അറിയാമോ?

MR. K. R NARAYANA AIYAR : അവർ കൊടുക്കുന്ന വിലയെക്കാൾ വളരെ വില കുറച്ചായിരിക്കും ഈ വളം വിൽക്കുന്നതു്.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : അപ്പോൾ വില കുറച്ചു വളം കൊടുക്കണമെന്നേ ഉദ്ദേശമുള്ളു. അല്ലാതെ ക്രാപ്പുലോണായി കൊടുക്കു വാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അല്ലേ?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : എന്നില്ല. നിവർത്തിയില്ലാത്ത സ്ഥല ത്തിൽ ക്രാപ്പ് ലോണായിട്ടും കൊടുത്തേക്കും.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM : May I know the approximate price of manure for cultivating one acre of land with tapioca in the Muvattupuzha taluk?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : Sir, I have already stated that the cost varies with places. Say, on the average it will be about eight to ten rupees per acre.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : യുദ്ധപരിതസ്ഥിതിമൂലം തിരുവിതാംകൂറിൽ ആഹാരധൈർബല്യമുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ അതിന്റെ നിവാരണത്തിനായി വളത്തിനു ൫൦൦൦൦ രൂപയുടെ ഗ്രാന്റു ഈ സഭയിൽ കൃഷിഡയറക്ടർ കൊണ്ടുവന്നതിൽ ഗവണ്മെന്റിനെയും കൃഷിഡയറക്ടരെയും ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ വളം റൊക്കവിലയ്ക്കു മാത്രമേ കൊടുക്കയുള്ളൂ എന്നു പറയുന്നതു സാധുക്കളായ കർഷകർക്കു സങ്കടകരമാണ്. അതിനാണുദ്ദേശമെങ്കിൽ അതിന്റെ വിൽപ്പനയ്ക്കു വെറുതേ ഈ കോവാപ്പറേറീവ് ഇൻസ്പെക്ടറന്മാരെയും മറ്റും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ക്രാപ്പ് ലോണിൽ വളം കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. അതു് തിരിയെ ഈടാകാതിരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നില്ല. ക്രാപ്പ് ലോൺ അതു തിരിയെ വീട്ടത്തക്കവിധത്തിൽ അതിനു ആവശ്യമുള്ള വ്യവസ്ഥയിൽ കർഷകരെ വളമായിട്ടു ഏൽപ്പിക്കണം. അങ്ങനെ ക്രാപ്പ് ലോണായി വളം കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെൻറുദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഈ ൫൦൦൦൦ രൂപ വളരെ കുറഞ്ഞുപോയി. ൨൫ ലക്ഷം ഏക്കർ നിലത്തിൽ ക്രൂടതൽ വെറുലാൻഡുള്ള തിരുവിതാംകൂറിൽ ഈ ൫൦൦൦൦ രൂപ എന്തിനു മതിയാകും? കുന്നത്തുനാട്ടുതാലൂക്കിൽതന്നെ ൨൦൦൦൦ ഏക്കർ വെറ്റ്ലാൻഡുണ്ട്. അവിടത്തെ ഉപയോഗത്തിനുപോലും ഈ തുക മതിയാകുകയില്ല ഈ ഗ്രാന്റു വെറും പേരിൻവേണ്ടിമാത്രം കൊണ്ടുവന്നതാണ്. അല്ലാതെ ആവശ്യം നോക്കിയല്ല. ഈ ഏർപ്പാടു് കൃഷിയുടെ ഗുണത്തിനും തൻമൂലം ജനങ്ങളുടെ അനുഭവത്തിനും ആണെങ്കിൽ ക്രൂടതൽ തുക അനുവദിക്കണം. കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാരുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം കൃഷിചെയ്താൽ ൨൫ ശതമാനം വിളവു ക്രൂടതലുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയ്ക്കു ശരിയായ വിധത്തിൽ വളം ഉപയോഗിച്ചു് കൃഷി നടത്തുന്നപക്ഷം ക്രൂടതൽ വിളവെടുക്കുവാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടു് ആവശ്യമുള്ള വളം ആവശ്യക്കാർക്കു ക്രാപ്പ് ലോണായി കൊടുക്കുവാൻ ഏർപ്പാടുചെയ്യുന്നപക്ഷം രാജ്യത്തിനു പൊതുവെ അതു് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. ഇൻറൻസിവു് കംട്ടിവേഷൻകൊണ്ടു മാത്രം തിരുവിതാംകൂറിൽ ഭക്ഷണസാധനം പൂർത്തിയായി ലഭിക്കുന്നതല്ല. എക്സ്റ്റൻസിവ് കംട്ടിവേഷനും ഉടനെ തുടങ്ങണം. വളത്തിന്റെ വില റൊക്കമായിട്ടു കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നുകണ്ടാൽ കടമായിട്ടു കൊടുക്കാമെന്നോ മറ്റോ കൃഷിഡയറക്ടർ പറഞ്ഞു. ഈ സംഗതി ഇങ്ങനെ വളഞ്ഞുതിരിഞ്ഞൊന്നും പറയേണ്ട കാര്യമില്ല. റൊക്കം വില കൊടുത്തു വളം വാങ്ങിക്കണമെങ്കിൽ അതിനു വേണ്ട പണം കർഷക

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Kochukora Tharakan.]

രുടെ കൈവശം ഉണ്ടെങ്കിൽ "പാരിഞ്ഞൻറ് കോ"യിൽ നിന്നോ "സ്റ്റെയിൻസിൽ"നിന്നോ വാങ്ങിക്കാം. അപ്രകാരം വാങ്ങിക്കാതെയിരിക്കുന്നതു പണത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടാണ്. പണമുള്ള കൃഷിക്കാർ ഇപ്പോഴും വളം വാങ്ങിച്ചു കൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ പണമില്ലാതെ വളം വാങ്ങിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്ത കർഷകക്കു അങ്ങ്കായാലും ക്രോപ്പ് ലോണിൽ വളം കടം കൊടുക്കണം. വിളവെടുക്കുമ്പോൾ ഗവണ്മെൻറിനു പണം ഈടാക്കുകയും ചെയ്യണം. അതിനു റവന്യൂഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയാൽ മതി.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : പാരി ഞൻറ് കമ്പനി എങ്ങനെയാണ് കൊടുക്കുന്നതു ?

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : അവർ രൊക്കവിലക്കാണ് കൊടുക്കുന്നതു്. അതു അവരുടെ സൗകര്യംപോലെ കൊടുക്കും.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : തിരുവിതാംകൂറിൽ അവർ എത്ര രൂപയ്ക്ക് വളം കടം കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നറിയാമോ ?

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : അതു സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്സ് നോക്കിയാലറിയാം. വളം കടം കൊടുക്കുമ്പോൾതന്നെ അതിന്റെ വില ക്രോപ്പിൽനിന്നു ഈടാക്കണം എന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തിൽ അതിനു വേണ്ട വ്യവസ്ഥകളിൻമേൽ കൊടുക്കണം. അങ്ങിനെയായാൽ വളത്തിന്റെ വില വിളവെടുപ്പോടുകൂടി ഈടായികിട്ടും. ഉദാഹരണമായിട്ടു "ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻ" കൊണ്ടു കൃഷിചെയ്യുന്ന "കരിമാലൂർ" വളം സപ്ലൈ ചെയ്യുമ്പോൾ അതിന്റെ വില ഒരു കൊച്ചുകാര്യം കൂടിശിഖക്രടാതെ പിരിഞ്ഞുകിട്ടി. എന്നു മാത്രമല്ല വിളവിലും സാരമായ കൂടുതൽ കിട്ടി. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതു വളം ക്രോപ്പ് ലോണിൽ കടം കൊടുക്കണമെന്നും അതു തിരിയെ കിട്ടത്തക്ക വ്യവസ്ഥയിൽ കൊടുക്കണമെന്നും അതിലേയ്ക്കു ചുമതലക്കാർ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നുമാണ്. ഇങ്ങിനെ മുപ്പതിനായിരം രൂപായുടെ വളം ഉണ്ടാക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഗവണ്മെൻറ് തൃപ്തിയാകുന്നു എന്നും തിരുവിതാംകൂറിലെ ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ അവശ്യം അനുസരിച്ചു ഇവിടത്തെ വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു ആവശ്യമായ സകലവിധമായ നടപടിയും സ്വീകരിക്കണമെന്നു വീണ്ടും ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. K. DOMINIC JOSEPH : Sir, I wish to make a few observations regarding this motion. At the outset I may say that I do not oppose it. On the other hand I support it because for small mercies also we have to be grateful. Considering the serious situation confronting

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

this country in the matter of shortage of food materials we have to consider whether this allotment is sufficient to meet the present emergency. To my mind this is a grossly inadequate grant which will not touch even the fringes of the problem. As for me I would have welcomed an allotment amounting to lakhs of rupees. I would also have welcomed a comprehensive scheme for increasing the production of the land, being placed for the consideration of the House. One need not be a prophet to say that sooner or later this country will come face to face with a problem in the matter of food materials by the side of which all other problems will pale into insignificance. It has been stated by the Director that our food supplies are only just half of what we require. We have been importing food materials from Burma, Siam and Indo-China and all these countries have fallen into enemy hands. Even in British India they are not self-sufficient in the production of paddy. Again, one hears of acute shortage of wheat in North India. Appeals are being made to people of the Punjab and the North West Frontier Province that they should take to rice in place of wheat. Further, Ceylon also is depending upon India for its food supply. Therefore we can naturally expect that there will be a diversion of rice and paddy to those provinces and countries and little surplus will remain in British India. The outcome will be that there will be acute shortage of food materials in this country. To get over the situation that aspect has to be seriously considered and I do not know what this paltry amount of 30,000 rupees could do to its solution. As I said before this will not touch even the fringes of the problem. Our lands are so impoverished on account of a variety of reasons. The continued cultivation of land without any fertilisers being applied to the land, soil erosion, the poverty of the masses, the non-availability of manure, the fragmentation of holdings are some of these causes. The cultivated area in Travancore is 25,00,000 acres of which 6,50,000 acres are under paddy cultivation and another 4,50,000 acres under tapioca cultivation. Roughly there will be 12,00,000 acres of land cultivated for food materials. The present grant of 30,000 rupees for manure will suffice only for 6,000 acres of land at the rate of 5 rupees per acre. I suggest that Government must make a generous allotment in the matter of increasing the food production of the country because it is an all-important problem. And I expect that sooner or later the Director will come before the House asking for a more substantial grant.

MR. T. C. KESAVA PILLAI: കർഷകരെ സഹായിക്കേണ്ട ചുമതല ഗവണ്മെൻറിനുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറ് ഈ സംഗതി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നതു സന്തോഷാവഹമാണ്. തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ പച്ചിലവളം കിട്ടുന്നതിനു ഇപ്പോൾ വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. അഭിവൃദ്ധികരമായ തോതിൽ കൃഷി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു കൂടുതൽ വളം വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ആ നിലയ്ക്കു ഈ ൩൦,൦൦൦ രൂപ വളരെ കുറഞ്ഞുപോയി. ഗവണ്മെൻറ് കൂടുതൽ തുക അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. C. Kesava Pillai.]

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മറെറാരു കാര്യംകൂടി പറവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പെട്രോൾ കിട്ടാൻ വളരെ വിഷമമുള്ള ഇക്കാലത്തു കാളകൾ, പോത്തുകൾ മുതലായവയുടെ ആവശ്യം ഇവിടെ വളരെ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ അവകളെ ഇപ്പോൾ അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ ധാരാളമായി അയയ്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് കാളകളുടെയും മറെറ എണ്ണം നാൾക്കുനാൾ കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു വരുന്നു. കൃഷിഡയറക്ടർ അവർകൾ വെറിനറി ഇൻസ്പെക്ടറന്മാരെ ചുമതലപ്പെടുത്തി ഇവയുടെ കണക്കുകൾ വരുത്തി പുറത്തേക്കുള്ള നിഷ്ക്രമണത്തെ തടയേണ്ടതാണ്. അതുപോലെതന്നെ കശാപ്പുശാലകളിൽ കാളകളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനേയും കുറെയൊക്കെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൃഷിയുടെ ഉപയോഗത്തിനായി പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളോ അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തികളോ ചെറിയ ചെറിയ ഇറിഗേഷൻ പദ്ധതികൾ തുടങ്ങുന്നു എങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറ് വേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: Sir, these are times when no arguments are required to support a motion of this kind. I agree with my learned predecessors in thinking that the amount asked for is only too small. With this amount, we expect a satisfactory and small beginning will be made so as to get more help from the Government later on. The amount already asked for, to my mind, may be utilised for the help of the poor cultivators and these poor cultivators must be sought for in the most rural parts of the State. It is no good collecting and stocking and selling all the manure in the important cities or taluk head quarters. In order that the small amount of help in this direction may reach the real needy peasants, rural parts where cultivation is mostly carried, must be spotted out and fixed as the sale depots for this manure. Of course, these poor people may not be able to pay the price in advance and cultivate the lands on the strength of this manure. Most of the agriculturists have only a hand-to-mouth existence and it is capital that they lack. It will therefore be another source for help to them and it is a necessary method of helping them, to sell this manure to these poor peasants on the security of their incoming crop. There may be difficulties in arranging for and realising the price at the time when the crop is harvested, but that is a matter to be thought out and worked out by the Director and other persons who will be actually distributing the manure. If actual price in advance is insisted upon, I think even this attempt may be a failure. To be a source of real help to the cultivators, the manure should be given as a loan on the security of the incoming crops. It may sometimes happen that Government are not able to realise any money at all. In some cases, it is very probable. In such cases, the Government must even

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

be prepared to forbear the loss. The present circumstances are such that it may not be too much to expect even such a course at the hands of Government. With these few words, I support the demand.

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN: വളം വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനായി നൂ ൦ ൦ ൦ ൦ രൂപയുടെ ഒരു ഗ്രാൻറാണു ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു്. ഈ തുക തീരെ മതിയായില്ല. എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി. കൊച്ചു കോരുത്തരകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇതു പറവൂർതാലൂക്കിലെ കൃഷിക്കുള്ള വളത്തിനുപോലും തികയുകയില്ല. പറവൂർതാലൂക്കിൽ കുറെഅധികം സ്ഥലം കരിനിലമായിട്ടുകിടപ്പുണ്ടു്. അതൊഴിച്ചാൽഅവിടെയുള്ള നൂ ൦ ൦ ൦ ഏക്കർ സ്ഥലത്തു് എത്രമാത്രം വളം ചെയ്യുന്നുവോ അത്രമാത്രം വിളവും വർദ്ധിച്ചിരിക്കും. കർഷകൻ പലവിധത്തിൽ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഒരു സംരംഭം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു് ആശ്വാസകരമാണു്. പക്ഷെ നൂ ൦ ൦ ൦ രൂപ പോര, മുന്നലക്ഷം രൂപയായിരുന്നാലും അധികമാകുന്നതല്ല. യുദ്ധപരിതസ്ഥിതിമൂലം ആഹാരസാധനങ്ങൾക്കു ദുർലഭ്യം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ വളം വിതരണം ചെയ്വാൻ കൂടുതൽ തുക അനുവദിക്കേണ്ടതാണു്. ഇതിനുവേണ്ടി—ആഹാരസാധനങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി—ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ അനേകനാളായി മുറവിളി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണു്. ആ രോദനം അൽപ്പമെങ്കിലും ഗവണ്മെൻറു് കാലേകൂട്ടി കേവികൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്നു തിരുവിതാംകൂർ സ്വയം പര്യാപ്തതയുള്ള ഒരുരാജ്യമായിത്തീരുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ നൂ ൦ ൦ ൦ ൦ രൂപയുടെ വളം ശേഖരിച്ചു വിതരണം ചെയ്യുന്ന സമയത്തിനുള്ളിൽ എന്തെല്ലാമാണു് സംഭവിക്കുന്നതെന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൂടാ. മുമ്പേകൂട്ടി ഈ സംരംഭം തുടങ്ങിയിരുന്നുവെങ്കിൽ രാജ്യം ഐശ്വര്യകരമാകുമായിരുന്നു. ഇതിനുമുമ്പു നാടുവാണിരുന്ന ഒരു മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ കാരുണ്യംകൊണ്ടു് ഇവിടെ കപ്പകൃഷി ധാരാളം നടപ്പിൽവരുത്തി. ഇപ്പോൾ അതുകൊണ്ടു് ജീവിച്ചുപോരുന്നു. ഇതിനു മുമ്പുള്ള ഭരണാധികാരികൾക്കു ഈ ദീർഘവീക്ഷണമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ തിരുവിതാംകൂറിനു ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ സ്വയംപര്യാപ്തത ലഭിക്കുമായിരുന്നു. അടുത്തകാലത്തു് ദിവാൻജി അവർകളും ഇതിനുമുൻപിരുന്ന ചീഫ്സെക്രട്ടറി മി. നീലകണ്ഠയ്യരും ഇക്കാര്യത്തിൽ അൽപ്പം ശ്രദ്ധവച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. മി. നീലകണ്ഠയ്യർ താൻ പെൻഷൻ പറ്റി കഴിഞ്ഞാൽ സ്വജീവിതം കർഷകക്കുവേണ്ടി അർപ്പിക്കുമെന്നു് മുമ്പു് പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ അവിടെ എങ്ങും കാണുന്നില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ ചീഫ്സെക്രട്ടറി അയ്യരുപോലെ പറഞ്ഞുനടക്കാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. K. Kumaran Vaidyan.]

ത്തതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ഇക്കാര്യത്തിൽ സവിശേഷം ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുമെന്നാണു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു്. ഇന്നത്തെ കൃഷിഡയറക്ടർക്കു ഇതിൽ വളരെ താൽപ്പര്യമുണ്ടെന്നു എനിക്കറിയാം. വളം കടം കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്ന ഒരഭിപ്രായം ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. നെല്ല വിതച്ചതിനുശേഷം അതിന്മേൽ ഒരു കോർട്ടജപ്തി ഉണ്ടായി എന്നു വിചാരിക്കുക. ഞാൻ ഒരു നിയമജ്ഞനല്ല. എന്നാലും ഗവണ്മെൻറിനു ഈ കൊടുക്കേണ്ട പണത്തിനു ഒരു കോർട്ടഡിക്രിയെക്കാൾ മുൻപാഗ്യതയുണ്ടെന്നുള്ള ഒരു നിയമം വച്ചെങ്കിലല്ലാതെ ക്രോപ്പ് ലോണിന്മേൽ വളം കടം കൊടുക്കുന്നതു വിജയകരമായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. കർഷകർ കടക്കാരാണു്. അവർക്കു മുൻകടം എപ്പോഴും ഉണ്ടാകും. അതില്ലാത്തവർ ചുരുക്കമാണു. ഇങ്ങനെയുള്ള കടക്കാർക്കു കടം കൊടുക്കുന്നതു് സൂക്ഷിച്ചുവേണം. അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുദ്ദേശക്കാരനുകൂടി കടംകിട്ടുവാൻ പ്രയാസമായിത്തീരും. പറവൂർതാലൂക്കിലെ കരിനിലത്തിൽ ഉപ്പുവെള്ളം കയറാതിരിക്കത്തക്ക നിലയിൽ ഒരു തോടു് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും വെട്ടിച്ചുതരേണ്ടതാണു്. അതില്ലാത്തതിനാൽ മിക്കപ്പോഴും കൃഷി നശിക്കുന്നുണ്ടു്. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ഈ തോട്ടിൻെറ പണി ഉടനെ ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടാണു് ഇപ്പോൾ ആ സംഗതി പറയുവാൻ ഇടയായതു്.

DEPUTY PRESIDENT: Order, order. The member is not in order in referring to canals.

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN: വളത്തിൻെറ ആവശ്യത്തിനു ഇനിയും ഇതിൽ കൂടുതൽ തുക അനുവദിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഗ്രാൻറിനെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Sir, I feel we are in a vicious circle so far as this demand is concerned. The Director of Agriculture has come forward with a demand for the modest sum of Rs. 30,000. He does it because in the interests of experiment and demonstration, it will be possible for him to give manure to such people as make a demand. On the other side, it is contended that Rs. 30,000 is a very small sum, that considering the area to be manured, these 2,50,000 acres, manure should be purchased for at least a few lakhs of rupees. The whole thing, Sir, it appears to me proceeds from a misapprehension. If the Director of Agriculture is going to do the business of a trader or manufacturer, I should enter my protest against it. If all the officers of the Agricultural Department put together, make an endeavour to supply all the manure and the Government give them lakhs and lakhs of rupees, still the supply of manure to every agriculturist in the country will be impossible. The way in which the efforts of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

department are to be extended appears to be this. Whenever a person who has agricultural lands makes an application for manure on payment of the price, it should be possible for the department to give him a reasonable quantity. Artificial manure is not the only manure. The Director himself will tell us that compost manure is better than artificial manure. Natural recuperation will be aided not only by scientific properties but also by mechanical properties. But the difficulty that stares Travancore in the face today is that on account of the system of partitioning properties and the dismemberment of agricultural lands, cattle has become more or less scarce even in families which owned formerly many heads. I would therefore suggest that the department should interest itself in the collection and preservation of cattle manure. That should be the mainstay. This is all the more necessary because at present there is an attempt on the part of young men to spread the cultivation of tapioca. But tapioca is a crop which depletes the land very much. It has become very popular now because it is transported outside the State in the shape of powder though the people in the country are starving. It will be impossible to give artificial fertilizers. Therefore *pari passu* with this experiment and demonstration, funds should be provided and attempts should be made for the preservation of compost manure. I request the Director to do something in that direction.

So far as loans are concerned, I remember I was in the old Council when the Agricultural Loans Bill was passed. I can therefore speak with some authority in the matter. It was expected that the loans were to be given for the purchase of manure. But we know how these loans have been utilised. As the saying goes, once a heir always a heir. In the same way, once a debtor always a debtor. Once a cultivator gets a loan for the tantalising profession of agriculture he is not able to get as much as he expects in order to repay the debt. The result is that the debt accumulates. I do not want one more source of debt to be opened.

The provision of Rs. 30,000 is a reasonable sum for demonstration and experiment. But whether this amount is increased or not, I would suggest that cultivators should be encouraged to take to producing their own manure. With these words, I support the motion.

MR. D. FRANCIS: Sir, தென்திருவிதாங்கூரில் பிரதான கிருஷி நெல். இதை திருவிதாங்கூரின் நெற்களஞ்சியம் என்று சொல்வதுண்டு. சில வருஷங்களாக நாஞ்சநாட்டில் நெற்கிருஷியில் சரியான விளைவுகிடைப்பதில்லை. ஒன்றரை மேனி, ஒருமேனி கிடைத்துக்கொண்டிருந்த நிலங்களில் தற்போது காலே அரைக்கால் மேனிகூட விளைகிறதில்லை. இந்த விளைவு குறைவில் கிருஷிகர்கள் எப்படி கரம் கொடுப்பார்கள்—தங்கள் கால கேஷபம் நடத்துவார்கள்—தங்கள் குழந்தைகளை எப்படிப் படிப்பிப்பார்கள்? நெற்கிருஷியின் விளைவு குறைவுக்குப் பிரதான காரணம் போதுமானதும், நல்ல உரமில்லாதது. மாட்டுச் சாணம் போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அதுவும் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. கன்றுகாலிகளுக்கு நோவு ஏற்பட்டும், தீற்றிக்குறைவினாலும், மேய்ச்சல் ஸ்தலம் இல்லாதகினாலும் அவைகளின் எண்ணிக்கைக் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. அதனால்

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. D. Francis.]

கவர்மெண்டு, மேல் நாடுகளில் பயிருக்கு இடும் உரத்தை தருவித்து, பாவப் பட்ட கிருஷிகர்களுக்குக் கொடுத்து, எப்படி அதையிடவேண்டுமென்று கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும். தற்போது கிருஷி டைரக்டர் அவர்கள் கேட்டிருக்கும் தொகை மிகக்குறைந்தது. தாலூகாவுக்கு 1000 ரூபாய் வீதம் 30 தாலூகாகளுக்கு 30000 ரூபாயாவது வேண்டும். வெளிப்பார் வைக்கு இது ஒரு பெரிய தொகைபோல் காணப்பட்டாலும், நிருவாங்கூர் விஜயத்திற்கு இது ஒரு சிறிய தொகைதான். குறைந்தது மூன்று லக்ஷம் ரூபாயுக்கு உரம்வாங்கிக் கிருஷிகர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் கிருஷி டைரக்டர் அவர்கள் முதலாவதாக அடுத்த நெற் கிருஷிக்கு 30000 ரூபாய் அனுமதிக்க சிபார்சுசெய்தது நமது கிருஷிக்காரர்களுக்கு ஒரு பெரிய நன்மை. மேலும் இன்னும் பணம் சாங்க்ஷன் செய்து நமது நாட்டுப் பிரதானகிருஷியை அபிவிருத்திக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தப்பிரேமயத்தை அனுகூலிக்கிறேன்.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: Sir, before I deal with one or two general points that were raised by honourable members during the course of the discussion, I would prefer first to answer certain technical matters brought forward by my respectable and honourable friend Sadasyatilaka T. K. Velu Pillai. I want to disabuse his mind of the wrong impression that I have the idea of utilising artificial fertilizers in the campaign I propose to start. First and foremost, I want to say is that ammonium phosphate, superphate, ammophos and other chemical manures are absolutely impossible to obtain today because they are needed for war purposes. Personally speaking, I am a staunch advocate of organic manures. So I want to assure him that I shall always advocate the use of natural fertilisers only as they are suited to the climate and soil requirements of Travancore. In regard to adequacy, I can say that we have got enough of natural materials. We are now exporting prawns and other kinds of fish manures to Ceylon and Burma to the tune of about two to three lakhs of rupees. This has now been stopped on account of war and the people in the coastal taluks are suffering considerably in consequence. In addition to that we have also got bone and other manures. Thus that fear also can be ruled out. I am very glad to see that Mr. Velu Pillai has given his support to the scheme.

In the course of the debate it was stated that the sum of Rs. 30,000 is too little. I have already stated in my first speech that the amount is meant only as a first step. I hope I shall have to dilate upon this matter when the adjournment motion is taken up day after tomorrow.

The tapioca crop will be started in another three or four weeks. In order that time may not be lost for the supply of manure, prompt steps have to be taken.

I shall consider the suggestion of Mr. Kochukora Tharakan about the feasibility of giving manure on loan on the security of the crop making it the first charge on the crop, in collaboration with the Division Peishkars and the Tahsildars. But I must state in this connection that such loans should not become a repetition of the story of the Punja loans. All these matters will be carefully considered and what

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is best in the interests of the country will be carried out. I suppose in view of what I have stated honourable members will be graciously pleased to concede this demand.

The question that a sum of Rs. 30,000 be given as a supplementary grant under Demand XXXVI—Debt head—Advance to the Agricultural Department—was put and carried.

The grant was made.

LEGISLATIVE BUSINESS.

THE TRAVANCORE PUBLIC HEALTH BILL.

MR. PUTHUPALLY S. KRISHNA PILLAI: Sir, I beg to move that Messrs Mr Kunjukrishna Pillai and R. Sivaramakrishna Aiyar be nominated as members of the Select Committee on the Travancore Public Health Bill. In support of the motion, I may be permitted to state that it is sometime since the Public Health Bill was referred to Select Committee. The Committee met and discussed the general principles underlying the Bill. And they reported to Government that in view of certain provisions in the Bill it was necessary that the District Municipalities and the Corporation of Trivandrum be also heard before the Select Committee report is finally submitted. Government considered the proposal and they were satisfied that these two institutions should have their proper representatives on the Committee. So one member representing the Corporation and another representing the District Municipalities have been nominated. I move that these two members be added to the Select Committee on the Public Health Bill.

MR. A. LEKSHMINARAYANA AIYAR: I second the motion.

The motion was carried.

THE TRAVANCORE CIVIL PROCEDURE CODE (AMENDMENT) BILL.

MR. PUTHUPALLY S. KRISHNA PILLAI: Sir, I rise to present the report of the Select Committee appointed to consider the Civil Procedure Code (Amendment) Bill and beg to move that the Bill as reported be taken into consideration.

MR. K. KUNJAN PILLAI: I second it.

The motion was carried and the Bill as reported was taken into consideration.

Clause 1.

The question that clause 1 stand part of the Bill was put and carried.

The clause was added to the Bill.

Clause 2.

MR. K. KUNJU PANICKER: Sir, I move the following amendment:

In clause 2, delete the following :—

"or of the High Court of Judicature at Rangoon, all the District Courts in Burma."

My reason for such an amendment is that since the High Court of Rangoon and the District Courts of Burma are now under the control of the alien enemies, we cannot have any jurisdiction over them in the matter of execution of decrees. When the Amendment Bill was in the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly